

1972-01-01

ปัญหาเกาหลี

กุลลดา เกษขุฑู

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/cujss>

Part of the [Social and Behavioral Sciences Commons](#)

Recommended Citation

เกษขุฑู, กุลลดา (1972) "ปัญหาเกาหลี," *Journal of Social Sciences*: Vol. 9: Iss. 4, Article 8.
Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/cujss/vol9/iss4/8>

This Article is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Journal of Social Sciences by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

Chulalongkorn Journal Online

Office of Academic Resources

Chulalongkorn University

Article Information:

To cite this document: กุลลดา เกษบุญชู. (1972). ปัญหาเกาหลี.
Faculty of Political Science (JSS), 9(4), 75-91.

Date received:

Date revised:

Date accepted:

License and Terms:

This is an Open Access article under the terms of the Creative Commons Attribution License (<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0>). Please note that the reuse, redistribution and reproduction in particular requires that the authors and source are credited.

ปัญหาเกาหลี

กุลลดา เกษบุญชู

แม้ว่าสงครามเกาหลีจะเกิดขึ้นนานกว่า 20 ปีแล้วก็ตาม แต่ยังคงเป็นสิ่งที่นักประวัติศาสตร์และนักศึกษาวិชาการเมือง ระหว่างประเทศให้ความสนใจอยู่เสมอ และถูกนำไปศึกษาในคัมภีร์ต่างๆ กัน ที่เห็นได้ชัดที่สุดคือในฐานะที่เป็นจุดเริ่มของสงครามเย็นในเอเชีย ซึ่งมีผลต่อนโยบายของสหรัฐในระยะต่อมา นอกจากนี้ยังได้มีการศึกษาถึงกระบวนการตัดสินใจของประเทศมหาอำนาจ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสงครามนี้¹ ทางค่านองค์การระหว่างประเทศ ศึกษาถึงบทบาทขององค์การสหประชาชาติในการทำหน้าที่ป้องกันการรุกราน โดยใช้มาตรการการป้องกันร่วมกันเป็นครั้งแรก และได้ให้บทเรียนตลอดจนวิวัฒนาการ ซึ่งผู้ร่างกฎบัตร

ไม่ได้คาดคิดไว้ล่วงหน้า ที่ละเอียดยิ่งไปอีกได้ การศึกษาถึงความขัดแย้งระหว่างประธานาธิบดีทรูแมน กับนายพลแมคอาเธอร์ ซึ่งเป็นการขัดแย้งระหว่างฝ่ายบริหารกับนักการทหารเป็นต้น

ในระยะหลัง มีนักประวัติศาสตร์อีกกลุ่มหนึ่งซึ่งเชื่อว่า สหรัฐมีส่วน ทำให้เกิด สงครามเย็นเท่านั้นหรือมากกว่าฝ่ายคอมมิวนิสต์ ซึ่งเป็นการขัดแย้งกับความเชื่อดั้งเดิมที่ว่าฝ่ายคอมมิวนิสต์เป็นฝ่ายรุกราน และพยายามทุกวิถีทางที่จะแผ่ขยายอิทธิพลออกไป นักประวัติศาสตร์กลุ่มนี้ จึงได้รับการขนานนามว่า “revisionist”² นักประวัติศาสตร์กลุ่มนี้ช่วยให้สามารถได้เรียนรู้ข้อเท็จจริง เกี่ยวกับสงครามเย็น

1 เช่น Allen S. Whiting, *China crosses the Yalu*, New York: the Macmillan Company, 1960 ซึ่งเป็นการวิเคราะห์การตัดสินใจเข้าร่วมสงครามของจีน

2 ผู้ที่มีชื่อเสียงคนหนึ่งในกลุ่มนี้คือนัก David Horowitz หนังสือเรื่อง *From Yalta to Vietnam* ของเขาเป็นการศึกษานโยบายต่างประเทศของสหรัฐในระยะหลังสงครามโลกครั้งที่ 2

มากยิ่งขึ้น ถึงแม้ว่าสมมุติฐานสำคัญหลายประการหลายอย่างยังอ่อนในค่านเหตุผลอยู่มาก

ดังนั้นการศึกษาสงครามเกาหลีในครั้งนี้ จะพยายามหาจุดประนีประนอมระหว่างผลงานของนักเขียนรุ่นเก่าและรุ่นใหม่ เป็นการศึกษาในค่านการเมืองระหว่างประเทศ ซึ่งไม่ได้ถือว่าสงครามเกาหลี เป็นผลของความ ชักแย้งระหว่างเกาหลีเหนือและเกาหลีใต้เท่านั้น แต่เป็นส่วนหนึ่ง ของความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศในตะวันออกไกล ในยุค หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นความชั้แย้งซึ่งเกี่ยวข้องกับมหาอำนาจทั้ง 3 ซึ่งกำลังมีบทบาทในการกำหนดชะตาของโลกปัจจุบัน ซึ่งจะได้อภิปรายถึงมูลเหตุ ที่ทำให้แต่ละฝ่าย เข้ามาเกี่ยวข้องกับสงครามครั้งนี้ บทบาทของมหาอำนาจ ตลอดจนผลของสงครามเกาหลีที่มีต่อการเมืองระหว่างประเทศในเอเชีย

อย่างไรก็ตาม สิ่งที่จะละเอียดไม่ได้คือ บทบาทขององค์การสหประชาชาติ ในฐานะที่เป็นเวทีการเมืองระหว่างประเทศซึ่งมีบทบาทเกี่ยวข้องกับปัญหานี้โดยตรง แต่มีข้อสังเกตที่น่าสนใจคือมหาอำนาจทั้ง 3 มีบทบาทไม่เท่าเทียมกัน นั่นคือสหรัฐซึ่งเป็นประเทศที่เข้ามาเกี่ยวข้องมากที่สุด ได้ขอให้สหประชา

ชาติเข้าจัดการกับปัญหานี้ก่อนจะเกิดสงคราม และเมื่อ เริ่มเกิด สงคราม ได้ให้การ สนับสนุน การดำเนิน การของ สหประชาชาติ อย่างเต็มที่ ในขณะที่โซเวียตไม่ได้อยู่ในที่ประชุมขณะที่มีการลงมติสำคัญ ส่วนประเทศจีนคอมมิวนิสต์นั้นไม่มีที่นั่งในองค์การสหประชาชาติเลย และถึงแม้ว่าในระยะหลัง จะมีข้อเสนอจากบางประเทศให้ยอมรับจีนคอมมิวนิสต์ เพื่อว่าจะได้สามารถตกลง บัญ หานี้ ภายใน ขอบเขต ขององค์การสหประชาชาติ แต่สหรัฐไม่เห็นด้วย ดังนั้นจีนคอมมิวนิสต์จึงอยู่นอกองค์การและกลายมาเป็นคู่ ปฏิบัติกับ กองกำลัง สหประชาชาติ ดังนั้นจึงเห็นได้ว่า ถึงแม้จะไม่มีวามประสงค์ที่จะเห็นการคว่ำบาตรขององค์การสหประชาชาติในเกาหลี แต่ก็จำเป็นต้องกล่าวถึงในฐานะที่เป็นเวทีการเมืองระหว่างประเทศ ซึ่งปัญหานี้ถูกนำขึ้นสู่การพิจารณา

ความเป็นมา

เกาหลีในอดีตเป็นดินแดนที่ค่อนข้างจะโซคร้าย ที่ต้อง คง อยู่ภายใต้เขต อิทธิพล ของมหาอำนาจถึง 2 ประเทศ คือ จีน และญี่ปุ่น โซเวียตก็แสดง ความสนใจ จะเข้ามามีอิทธิพลในเกาหลีเช่นกัน และเมื่อฝ่ายใดมีอิทธิพลในเกาหลี อีกฝ่ายหนึ่งจะถือว่าเป็นอันตรายต่อ

ความมั่นคงของตน ในระลอกก่อนสงครามโลก ประเทศซึ่งมีอำนาจเหนือเกาหลีคือญี่ปุ่น ญี่ปุ่นปกครองเกาหลีมากกว่า 30 ปี ในระหว่างนั้นมีขบวนการชาตินิยมของชาวเกาหลีเกิดขึ้นทั้งในประเทศจีนและสหรัฐ ซึ่งก่อให้เกิดผลร้ายในภายหลังคือ แยกกันให้ความสนับสนุนแก่เกาหลีเหนือและใต้ จึงเป็นสาเหตุส่วนหนึ่งที่ทำให้ความแตกแยกระหว่าง 2 เกาหลีร้ายจน มากขึ้นจน ไม่อาจ จะ กลับ มารวม กัน ได้ นอกจากนี้ในเกาหลีเอง ก็เกิดการแตกแยกเป็น กลุ่มการเมืองต่าง ๆ

หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เมื่อญี่ปุ่นเป็นฝ่ายแพ้สงคราม ผลก็คือเกิดช่องว่างแห่งอำนาจในตะวันออกไกล ซึ่งเป็นการเชื้อเชิญให้มหาอำนาจซึ่งชนะสงครามและมีความสนใจในดินแดนภาคนี้เข้ามาแทนที่ญี่ปุ่น ซึ่งสหรัฐและโซเวียตได้คิดถึงปัญหานี้ไว้ก่อนแล้ว ได้มีการเจรจากันในปัญหาตะวันออกไกลซึ่งรวมถึงปัญหาเกาหลี ทั้งในการประชุมที่โคโรยัลต้า และปอร์คสคัม ซึ่งตกลงให้สหรัฐและโซเวียตเข้ายึดครองเกาหลี โดยใช้เส้นขนานที่ 38° ซึ่งที่จริงแล้วการเลือกเส้นขนานที่ 38° เป็นการพิจารณาด้านการทหาร มากกว่าจะคำนึงถึงผลในระยะยาว แต่การแบ่งแยกดังกล่าว

ได้ทำให้เกาหลีทั้ง 2 ส่วนมีความแตกต่างกันอย่างมากคือ เกาหลีเหนือซึ่งโซเวียตครอบครองเป็นเขตอุตสาหกรรม ส่วนเกาหลีใต้ซึ่งเป็นเขตยึดครอง ของสหรัฐ เป็นเขต ที่ทำการกสิกรรมเป็นหลัก ซึ่งแบ่งแยกดังกล่าวนี้เป็นเรื่องชั่วคราวเท่านั้น หลังจากนั้นไม่นานการยึดครองทางทหาร ได้เปลี่ยนสภาพ มาเป็นการยึดครองทางการเมือง คือต่างฝ่ายต่างก็พยายามสนับสนุนรัฐบาลซึ่งเป็นฝ่ายของตน ทำให้การแตกแยกยากที่จะรวมกันได้

หลังจากที่ตกอยู่ภายใต้การปกครองของญี่ปุ่นมาเป็นเวลาเกือบ 40 ปี ชาวเกาหลีต่างต้องการเรียกร้อง ที่จะได้สิทธิ ปกครองตนเอง แต่ปัญหาสำคัญคือขบวนการชาตินิยมของเกาหลี มิสามารถรวมตัวกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน แต่แตกแยกกันและมีการแย่งชิงอำนาจระหว่างกันด้วย อย่างไรก็ตามในระยะของการเปลี่ยนแปลงนี้ ชาวเกาหลีได้พยายามรวมตัวเข้าด้วยกัน โดยจัดตั้งคณะกรรมการปฏิวัติ (People Committees) ขึ้นทั่วเกาหลี ซึ่งคณะกรรมการนี้ ประกอบด้วย ผู้แทน ของกลุ่มต่าง ๆ คือ ทั้งฝ่ายนิยมตะวันตกและฝ่ายคอมมิวนิสต์ และจัดตั้งรัฐบาลกลางของเกาหลีขึ้น

สหรัฐอเมริกาเมื่อเข้ามามีอิทธิพลในเกาหลี ไม่ยอมรับรองรัฐบาลนี้ ทลอคจนไม่ให้ความสำคัญแก่กลุ่มนี้แต่อย่างใด แต่ได้ทำการปกครองเกาหลีใต้โดยตรงโดยจัดตั้งรัฐบาลทหารขึ้น พร้อมกันนั้นยังนำเอาพวกที่ให้ความร่วมมือกับญี่ปุ่นให้เข้ามารับราชการด้วย ซึ่งทำให้ชาวเกาหลีไม่พอใจ การที่สหรัฐเข้ามามีความเกี่ยวข้องอย่างึกซึ้งในระยะเวลาแรกนี้ ก็เพื่อสร้างเสถียรภาพ นั่นคือวางกลไกทางเศรษฐกิจให้แก่เกาหลีใต้ แก่วัตถุประสงค์ในระยะยาว คือต้องการให้เกาหลีปกครองตนเองได้ และเป็นประชาธิปไตย ซึ่งสหรัฐได้ปลูกฝังแนวความคิดแบบประชาธิปไตย โดยการจัดตั้งสถาบันกษัตริย์ชักราว เรียกว่า "Representative Democratic Council" องค์การนี้มี *ซิงมันรี* เป็นหัวหน้า แต่ประกอบไปด้วยพวกฝ่ายขวา ซึ่งสนับสนุนนายทุนและเจ้าของที่ดินทำให้นักการเมืองฝ่ายอื่นไม่ให้ความร่วมมือ การปกครองในเกาหลีใต้ ในขณะนี้ จึงอยู่ภายใต้การควบคุมของสหรัฐทั้งในด้านความเป็นจริงและอำนาจ ทั้งนี้เพราะสหรัฐต้องการสร้างประชาธิปไตยอย่างแท้จริงให้แก่เกาหลี แต่ไม่ต้องการให้อำนาจแก่เกาหลี ซึ่งอาจจะเป็นการขัดก่อนนโยบายต่างประเทศของสหรัฐ แสดงให้

เห็นถึง การขัดแย้งกันระหว่าง อนุกรมการแห่งการเป็นผู้นำของโลกประชาธิปไตยกับผลประโยชน์ของประเทศ ผลคือสหรัฐให้การสนับสนุนแก่ผู้นำหัวเก่าและพวกที่มีความคิดไม่รุนแรงนัก กังที่ไค่ถ่ามาแล้วและเมื่อความขัดแย้งระหว่างสหรัฐและโซเวียตมีมากขึ้น สหรัฐก็ยังไม่ให้ความสนับสนุนแก่พวกหัวเก่ามากขึ้นอีกด้วย

ในเกาหลีเหนือ โซเวียตมิได้ขัดขวางการดำเนินงาน ของกลุ่มนักการเมืองเกาหลีใต้ดังเช่นสหรัฐ แต่ได้เลือกชาวเกาหลีจาก People Committees ซึ่งได้รับการอบรมจากโซเวียตเข้ามารับราชการ โดยวิธีนี้โซเวียตจึงสามารถควบคุมเกาหลีเหนือได้อย่างเต็มที่ และไม่ถูกโจมตีมากเท่าสหรัฐ

ตามข้อตกลงมอสโคว์ ได้กำหนดให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการร่วม ซึ่งเป็นผู้แทนของกองบัญชาการทหารของทั้ง 2 ประเทศ จัดตั้งรัฐบาลชั่วคราวขึ้น โดยให้ปรึกษากับพรรคการเมืองของเกาหลี และให้มหาอำนาจทั้ง 4 ประเทศใช้ระบบพัลลิก ปกครองเกาหลีอีก 5 ปี ซึ่งข้อตกลงดังกล่าวเป็นสิ่งที่ชาวเกาหลีไม่พอใจ และเรียกร้องเอกราชในทันที แต่จากวิธีการปกครองของโซเวียต กังที่ไค่

กล่าวมาแล้วจึงดูเหมือนว่าชาวเกาหลีเหนือพอใจกับข้อตกลงนี้ ในขณะที่นักการเมืองในเกาหลีใต้แสดงความไม่พอใจอย่างมาก

เมื่อคณะ กรรมการสิทธิมนุษยชน เริ่มทำงาน ได้เกิดความขัดแย้งระหว่าง 2 ประเทศ ในยุโรปแล้ว ดังนั้นสิ่งที่หวังว่าจะตกลงกันได้ โดยเร็วจึงกลายเป็นปัญหาสำคัญ ต่างฝ่ายต่างเสนอข้อเรียกร้องที่จะประกันว่าคนจะมีอำนาจในเกาหลีตลอดไป ในที่สุดไม่สามารถจะตกลงปัญหาอะไรได้เลย

นอกจากความขัดแย้งทางการเมืองแล้ว บังคับทางเศรษฐกิจทำให้ปัญหาเกาหลียุ่งยากเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ได้กล่าวแล้วว่า เกาหลีเหนือเป็นเขตอุตสาหกรรมและเหมืองแร่ ส่วนเกาหลีใต้ประกอบภาคการเกษตร การแบ่งแยกที่เด่นชัด 38 หมายความว่าเขตอุตสาหกรรมและเขตเกษตรกรรม ไม่อาจ ทำหน้าที่ตอบสนองความต้องการ ซึ่งกัน และกัน ดังเช่นในอดีต สหรัฐต้องส่งปุ๋ยและอาหารจากต่างประเทศเพื่อไม่ให้ชาวเกาหลีอดตาย นอกจากนี้ ธุรกิจการค้าของเกาหลีอยู่ในมือชนชาวญี่ปุ่น ซึ่งจำเป็นต้องหาชาวเกาหลีมาแทน ปัญหาสำคัญอีกประการหนึ่ง คือการปฏิรูปที่ดินเพื่อจัดสรรที่ดินที่ญี่ปุ่นเคยยึดครอง • ปรากฏว่า

สหรัฐและโซเวียตตกลงกันไม่ได้ หลังจากที่จกทั้งรัฐบาลในเกาหลีเหนือแล้ว ได้มีการปฏิรูปที่ดิน แบ่งที่ดินประมาณ ครั้งหนึ่งให้แก่ชาวนากว่า 7 แสนคน ในขณะที่รัฐบาลทหารของสหรัฐ ออกประกาศ ปฏิรูปที่ดิน ในเกาหลีใต้หลังจากเกาหลีเหนือถึง 2 ปี สาเหตุที่ล่าช้าเนื่องจากสหรัฐถือหลักเรื่องทรัพย์สินส่วนบุคคลเป็นสำคัญ ดังนั้นจึงค่อย ๆ นำการปรับปรุงระบบการยึดครอง โดยใช้แผนการระยะยาว ซึ่งทำให้ชาวเกาหลีไม่พอใจเนื่องจากไม่เห็นผลทันทีเหมือนกับนโยบายของโซเวียต ดังนั้นถึงแม้สหรัฐจะให้ความช่วยเหลือแก่เกาหลีใต้ทางเศรษฐกิจอย่างเต็มที่ก็ตาม แต่สภาพเศรษฐกิจ ของเกาหลีใต้ ทรุดโทรม อย่างหนัก ทำให้การเป็นอยู่ของประชาชนเลวลง และชาวเกาหลีคิดว่าสหรัฐเป็นผู้รับผิดชอบ

ในระหว่างการเจรจาเพื่อรวมเกาหลีระหว่างสหรัฐ และ โซเวียต ไม่มีผลสืบ หน้า แต่อย่างใดนั้น โซเวียตได้สนับสนุนการจัดตั้งรัฐบาลขึ้นในเกาหลีเหนือ ซึ่งถึงแม้จะเป็นรัฐบาลที่ประกอบ ไปด้วยฝ่าย ที่ นิยม คอมมิวนิสต์ แต่ก็ยังเป็นรัฐบาลของชาวเกาหลีอย่างแท้จริง มิใช่รัฐบาลทหารดังเช่นในเกาหลีใต้ โดยมี *คิมอิลซุง* (Kim Il-Sung) เป็นผู้นำ.

ไซเวียคทำการควบคุมอยู่เบื้องหลังเท่านั้น เมื่อเห็นว่าปัญหาจะไม่อาจจะตกลงกับไซเวียคได้แล้ว ในเดือนกันยายน 1947 สหรัฐได้เสนอปัญหาเกาหลี เข้าสู่การพิจารณา ขององค์การสหประชาชาติ ในขณะที่เดียวกันไซเวียคเสนอให้ทั้งสองฝ่ายถอนกองกำลังออกไป สหรัฐ (และสหประชาชาติ) ปฏิเสธข้อเสนอนี้เนื่องจากเกรงว่ารัฐบาลคอมมิวนิสต์ในเกาหลีเหนือ จะแผ่ขยายอำนาจมาทางตอนใต้เมื่อกองทัพของสหรัฐถอนออกไป ทั้งนี้เพราะรัฐบาลเกาหลีเหนือถึงแม้จะเป็นรัฐบาลผสมของกลุ่มต่างๆ แต่ก็รวมกันได้อย่างดีและเป็นรัฐบาลของชาวเกาหลีซึ่งได้รับการเลือกตั้ง และในเดือนพฤศจิกายนปีเดียวกันนั้นเอง สหประชาชาติได้จัดตั้งคณะกรรมการชั่วคราวขึ้นเพื่อหาทางตกลง ให้เกาหลี ใต้รับเอกราช โดยเร็ว ไซเวียคปฏิเสธไม่ยอมให้คณะกรรมการชุดนี้เข้าไปในเกาหลีเหนือ ในที่สุดจึงตกลงจะให้มีการเลือกตั้ง ในเขตเกาหลีใต้แต่เพียงฝ่ายเดียว ในวันที่ 10 พฤษภาคม 1948 ซึ่งผลปรากฏว่าฝ่ายขวาได้ชัยชนะ อย่างท่วมท้น สหประชาชาติประกาศว่า การเลือกตั้งครั้งนี้เป็นการ แสดงซึ่งเจตจำนงของชาวเกาหลี ใต้ ถึงแม้ว่าการเลือกตั้งอาจจะไม่เรียบร้อย

นักเนื่องจากคณะกรรมการมีจำนวนน้อยไม่อาจจะควบคุมได้อย่างทั่วถึง สมัชชาสหประชาชาติได้มีมติประกาศว่ารัฐบาลของ *ซิงมันรี* เป็นรัฐบาลที่ถูกต้อง ตามกฎหมาย ของเกาหลี ใต้

กองทหารของสหรัฐ ถอนตัว ออกจากเกาหลีอย่างเต็มที่ในเดือนมิถุนายน 1949 เกาหลียังคงแบ่งแยกออกเป็น 2 ฝ่าย แต่ละฝ่ายต่างมีรัฐบาลของตนเอง ถึงแม้ว่ารัฐบาลเกาหลีใต้ จะได้ รับการ รับรอง จาก สหประชาชาติ แต่กล่าวโดยเปรียบเทียบแล้วรัฐบาลของเกาหลีเหนือมีความมั่นคง มากกว่ารัฐบาลของเกาหลีใต้ ซึ่งถูกโจมตีว่าขึ้นมามีอำนาจอย่างไม่ถูกต้อง สหรัฐเองก็ถูกตำหนิว่าไม่มีเจตนา อะไร มากกว่า การต่อต้าน คอมมิวนิสต์ ในต้นปี 1950 เกาหลีเหนือได้พยายามเสนอวิธีการรวมเกาหลีเข้าด้วยกันเรียกร้องให้มีการเลือกตั้งทั่วไปซึ่ง *ซิงมันรี* รับผิดชอบเพราะรู้ว่าไม่ได้ความนิยมจากชาวเกาหลีพอ คงจะเห็นได้จากผลการเลือกตั้งในเดือน พ.ย. 1950 พรรคของ *ซิงมันรี* ได้รับความเลือกตั้งน้อยลง ในขณะที่ผู้สมัครอิสระได้รับเลือกตั้งเข้ามาเป็นจำนวนมาก ซึ่งทำให้ *ซิงมันรี* อยู่ในฐานะ ไม่มั่นคง และถึงกับชู่ว่าจะยกกองทัพไปยึดเกาหลี

เหนือ แต่ในเคื่อนมิถุนายนได้เกิดเหตุการณ์
ซึ่งไม่คาดถึงกันมาก่อนคือ เกาหลีเหนือกลับ
เป็นฝ่ายยกกองทัพข้ามเส้นขนานที่ 38° ลงมา
โดยที่ไต้หวันแล้วว่า ปัญหาเกาหลีไม่ได้อยู่ที่
ความขัดแย้งระหว่างเกาหลีเหนือและใต้ แต่
อยู่ที่ปัญหาจุดแห่งอำนาจใน ตะวันออกไกล
จึงควรจะได้พิจารณาถึงฐานะและบทบาทของ
มหาอำนาจที่เกี่ยวข้องแต่ละประเทศเสียก่อน
การเมืองระหว่างประเทศในตะวันออกไกล
และความสำคัญของเกาหลี

หลังจากที่สงครามโลกครั้งที่ 2 สิ้นสุด
ได้เกิดการเปลี่ยนแปลง ในจุดแห่ง อำนาจใน
ตะวันออกไกลหลายประการด้วยกัน ① คือ
ญี่ปุ่นซึ่งในอดีตเป็นมหาอำนาจในภูมิภาคนี้ตก
เป็นประเทศที่ถูกยึดครอง②สงครามกลางเมือง
ในจีนสิ้นสุดลงพร้อมด้วยชัยชนะของพวกคอม
มิวนิสต์ ③และการที่เกาหลีกลายเป็นบริวาร
ของโซเวียต เหตุการณ์เหล่านี้มีความสำคัญ
และมีผลต่อสงครามเกาหลีทั้งสิ้น ซึ่งอาจจะ
กล่าวได้ว่า สงครามเกาหลี ไม่ได้เป็น ปัญหา
ความขัดแย้งระหว่างเกาหลีเหนือ และ เกาหลี
ใต้ แต่เป็นภาพสะท้อนของความขัดแย้งใน
ตะวันออกไกลทั้งภูมิภาค ทั้งนี้จึงจำเป็น
จะต้องศึกษาถึง การเมืองระหว่าง ประเทศ ใน

ระยะก่อนที่จะเกิดสงครามเกาหลี

ซึ่งซึ่งโซเวียต และจีนวิตกมากที่สุดคือ
ฐานะของประเทศญี่ปุ่น ทั้งนี้เนื่องมาจากประ
สพการณ์ในอดีต โซเวียตเคยพ่ายแพ้ญี่ปุ่น
และจีนได้ถูกญี่ปุ่นรุกรานมาหลายสิบปี ในปี
1950 อันตรายอันจะเกิดจากญี่ปุ่นหมดไป
เนื่องจากเป็นประเทศที่ถูกยึดครอง แต่ทั้งนี้
ไม่ได้หมายความว่าญี่ปุ่นจะไม่มีโอกาสกลับมา
เป็นมหาอำนาจอีกครั้งหนึ่ง สิ่งที่ประเทศจีน
และโซเวียตไม่แน่ใจคือความสัมพันธ์ ระหว่าง
ญี่ปุ่นและสหรัฐในอนาคต ซึ่งจีนมีเหตุผลคือ
ประเทศญี่ปุ่นเป็น ประเทศที่เคย รุกรานจีนใน
อดีต สำหรับจีนคอมมิวนิสต์ได้ประกาศ
แนวนโยบายต่างประเทศ ที่จะร่วมมือกับฝ่าย
โซเวียตอย่างมั่นคง ในเดือนกุมภาพันธ์ 1950
ได้มีการเซ็นสัญญาพันธมิตร ระหว่างโซเวียต
และจีน นั่นก็คือการประกาศตัวเป็นฝ่ายตรง
ข้ามกับสหรัฐอย่างเปิดเผย ซึ่งถ้าหากสหรัฐ
และญี่ปุ่นกลายเป็นพันธมิตรกัน ก็หมายความว่า
ประเทศ ตะวันออกไกล ที่สำคัญในย่านมหา
สมุทรแปซิฟิก 2 ประเทศ ได้ผินก่ก้างกันต่อ
ต้านคอมมิวนิสต์ สหรัฐอาจจะยอมให้ญี่ปุ่น
คิดอาวุธอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งจะเป็นอันตรายต่อจีน
และโซเวียตเป็นอย่างยิ่ง

ในระยะก่อนปี 1950 มีปรากฏการณ์บางประการที่ทำให้จีนและโซเวียตเพิ่มความหวงใยในความปลอดภัยของตนเอง ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับญี่ปุ่นเพิ่มมากขึ้น นั่นคือในค.ศ. 1948 สหรัฐได้เปลี่ยนแปลงนโยบายเศรษฐกิจ คือช่วยฟื้นฟูเศรษฐกิจของญี่ปุ่น ยิ่งกว่านั้นในปี 1949 ฝ่ายสัมพันธมิตรได้แสดงท่าทีว่าพร้อมจะแยกทำสนธิสัญญาสันติภาพกับญี่ปุ่น ในเมื่อไม่อาจจะเจรจากับโซเวียตเป็นผลสำเร็จได้ การทำสนธิสัญญาสันติภาพ จะทำให้ ญี่ปุ่นพ้นจากการเป็นประเทศที่ถูกยึดครอง และอาจจะติดอาวุธขึ้นเมื่อใดก็ได้ นอกจากนี้ยังมีรายงานว่าสหรัฐ จะขอเข้าฐานทัพ ทางทหารในญี่ปุ่นด้วย

อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าสหรัฐจะทำให้จีนและโซเวียตไม่แน่ใจในนโยบาย ของสหรัฐใน ส่วนที่เกี่ยวข้องกับญี่ปุ่น แต่ก็พอจะคาดคะเนนโยบายของสหรัฐต่อประเทศจีน รวมทั้งเกาหลีได้จากท่าทีบางประการของสหรัฐ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเทศจีน ถึงแม้ว่าสหรัฐจะให้ความช่วยเหลือแก่จีนคณะชาตินิยม และ การที่จีนคอมมิวนิสต์ได้ชัยชนะเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความวิตกกังวลแก่รัฐบาลสหรัฐ และประชาชาติในสหรัฐอย่างมากก็ตาม แก่รัฐบาล

สหรัฐคาดว่าจีนและโซเวียต ถึงแม้จะมีอุดมการณ์ ร่วมกัน ก็ อาจ จะเกิด ชักแย้งกัน ในเรื่องผลประโยชน์ของประเทศได้ และปัญหาที่อาจจะก่อให้เกิดความขัดแย้งได้ ก็คือเรื่องดินแดน โซเวียตต้องการไต้หวันโกเดียเป็นเขตอิทธิพลซึ่งประเทศจีนย่อมจะต้องชักขวาง ทั้งนี้สหรัฐจึงมองเห็นความจำเป็นที่จะแสดงให้เห็นว่า สหรัฐจะไม่ สนับสนุนรัฐบาล จีนคณะชาติของเจียงไคเช็คอีกต่อไป สหรัฐได้ออกสมุดปกขาวแสดงความเหลวแหลก ของพรรคก๊กมินตั๋งในขณะที่ยู่บนผืนแผ่นดินใหญ่ และก่อนที่จะเกิด สงครามเกาหลีเป็นระยะเวลา ซึ่งสหรัฐกำลังพิจารณาว่าควรจะให้การรับรองรัฐบาลจีนคอมมิวนิสต์หรือไม่

สำหรับเกาหลีนั้น ไม่ได้มีความ สำคัญทางยุทธศาสตร์ต่อสหรัฐแต่อย่างใด และในเดือนมกราคม 1950 นาย ดิม แอดจิสัน รัฐมนตรีต่างประเทศ สหรัฐ ได้กล่าว สุนทรพจน์ ซึ่งพอจะถือเป็นแนวนโยบายต่างประเทศของสหรัฐในตะวันออกไกลได้ คือการกำหนดบริเวณป้องกันของสหรัฐซึ่งได้แก่หมู่เกาะ Aleutians ญี่ปุ่น ฟิลิปปินส์ ซึ่งไม่ได้รวมเกาหลี และฟอร์โมซาไว้ด้วย ซึ่งดูเหมือนว่าสหรัฐ จะไม่เข้าชักขวางถ้าหากจีนคอมมิวนิสต์จะโจมตี

ทีเฟอร์โมซา และเป็นการแสดงให้เห็นว่า ก่อนเกิดสงครามเกาหลี สหรัฐไม่ได้คิดที่จะนำเอานโยบายสกัดกั้นการรุกรานของคอมมิวนิสต์มาใช้ในเอเชียเลย

การที่เกาหลี กลายเป็นประเทศบริวารของโซเวียตนับว่าเป็นปรากฏการณ์ใหม่ในตะวันออกไกล โซเวียตสนับสนุนให้เกาหลีปกครองกันเอง แต่ในขณะเดียวกันโซเวียตควบคุมนโยบายของเกาหลีอย่างใกล้ชิดโดยผ่านทางที่ปรึกษาของรัสเซีย ตลอดจนการควบคุมทางเศรษฐกิจในรูปของบริษัทหุ้นส่วน ในเดือนมีนาคม 1949 ได้มีการเซ็นสัญญาความร่วมมือทางเศรษฐกิจ และวัฒนธรรมระหว่างประเทศ ซึ่งแตกต่างไปจากสนธิสัญญาที่โซเวียตทำกับประเทศอื่นๆ ซึ่งมีข้อตกลงทางทหารอยู่ด้วย อย่างไรก็ตามเข้าใจว่าคงจะมีการเซ็นสนธิสัญญาฉบับทางทหาร การที่ไม่ได้เซ็นสนธิสัญญาทางทหารเป็นทางการ อาจจะเป็นเพราะว่าในขณะนั้นได้มีการตกลงจะโจมตีเกาหลีได้อย่างแน่นอนแล้ว จึงทำให้โซเวียตไม่ต้องการเข้ามาผูกพันกับสงครามโดยตรงถึงกระนั้น กองทัพของเกาหลีเหนือ ก็ได้รับการช่วยเหลือทางค้ำยันอาวุธ และการฝึกจากโซเวียตทั้งหมด

สำหรับประเทศจีนนั้น กล่าวได้ว่าอิทธิ

พลของจีนในเกาหลีไม่มีเหลืออยู่เลย ชาวเกาหลีซึ่งเคยอยู่ในประเทศจีนถูกกวาดล้างจนเกือบหมด ความสัมพันธ์ระหว่าง 2 ประเทศจึงเป็นการติดต่อกันทางค้ำยันเศรษฐกิจและการค้าเกาหลีเหนือเองพยายามไม่ให้จีนเข้ามามีอิทธิพลในเกาหลี ทำให้ความสัมพันธ์โดยทั่วไป ถึงแม้จะไม่มี ความขัดแย้ง แต่ก็ไม่สู้จะราบรื่นนัก

ความสำคัญ ทางค้ำยัน ยุทธศาสตร์ ของเกาหลีต่อประเทศจีนและโซเวียตเป็นสิ่งที่เห็นได้ชัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อประเทศจีนซึ่งมีพรมแดนติดกับเกาหลีเหนือทางค้ำยันแมนจูเรีย ซึ่งเป็นเขตอุตสาหกรรมของประเทศจีน การที่เกาหลีตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของฝ่ายตรงข้ามย่อมจะเป็นการคุกคามต่อความมั่นคงของทั้ง 2 ประเทศอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาจากสถานการณ์ในขณะนั้น ความมั่นคงของ 2 ประเทศไม่ถูกคุกคามแต่ประการใดในเมื่อรัฐบาลเกาหลีเหนือ เป็นบริวารของโซเวียตอย่างแน่นอน และรัฐบาลเกาหลีใต้ก็อ่อนแอไม่ได้รับความนิยมเท่าที่ควร ดังนั้นจึงอาจจะกล่าวได้ว่าปัญหาเกาหลี ไม่ใช่จุดสนใจของประเทศมหาอำนาจในขณะนั้น

การสู้รบในเกาหลี

วันที่ 25 มิถุนายน กองทัพเกาหลีเหนือ

พร้อมด้วยอาวุธครบครัน โดยการนำของนายทหารโซเวียตบุกข้ามเส้นขนานที่ 38° เพื่อโจมตีเกาหลีใต้ เป็นการโจมตีที่ก่อให้เกิดความแปลกใจเป็นอย่างมาก วิธีที่เกาหลีเหนือนำมาใช้คือโจมตีอย่างรวดเร็วและฉับพลันเพื่อให้ได้ชัยชนะโดยทันที ซึ่งเหตุการณ์เกือบจะเป็นไปตามความคาดหมาย กองทัพเกาหลีเหนือสามารถยึดกรุงเซอูลได้ภายใน 1 วัน เกาหลีใต้ต้องถอยร่นไปทางใต้ แต่สิ่งที่เกาหลีเหนือคาดไม่ถึงคือ ไม่กี่วันต่อมาสหรัฐจะตอบโต้ด้วยวิธีการที่รวดเร็วเช่นกัน คณะมนตรีความมั่นคงได้เรียกประชุมในวันเดียวกับที่เกิดการโจมตี เพื่อพิจารณาปัญหาเกาหลีเป็นครั้งแรกที่สหประชาชาติ ต้องเผชิญกับ การรุกรานอย่างเบ็ดเสร็จและเป็นที่น่ารังเกียจว่ามีสหภาพโซเวียตให้การสนับสนุนอยู่เบื้องหลัง ซึ่งหมายความว่าถ้าหากสหประชาชาติไม่ดำเนินการแต่อย่างใดแล้ว ความหวังที่จะให้สหประชาชาติเป็นองค์การ ที่ทำหน้าที่ ปกป้อง สันติภาพ ก็คงจะสลายไป พร้อมกันนั้นสหรัฐก็เห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องยุติการรุกรานของคอมมิวนิสต์เช่นกัน ซึ่งสหรัฐได้เลือกจะดำเนินนโยบายของตนภายในขอบเขตขององค์การสหประชาชาติ มติของสหรัฐ ที่เสนอในองค์การสห-

ประชาชาติเป็นเพียงการชักจูงในประเทศอื่นๆ สนับสนุนนโยบายของสหรัฐเอง ซึ่งปรากฏว่ามติต่าง ๆ ที่สหรัฐเป็นฝ่ายเสนอในระยะแรกได้รับการสนับสนุน จากสมาชิกส่วนใหญ่ด้วยดี การกระทำของฝ่ายเกาหลีแสดงให้เห็นถึงความตั้งใจที่จะรุกรานอย่างเบ็ดเสร็จ เกาหลีเหนือโจมตีเกาหลีใต้อย่างรุนแรงและรวดเร็ว ซึ่งทำให้สมาชิก ในสหประชาชาติ มองไม่เห็นทางแก้ปัญหาคับการเจรจา นอกจากนี้การปล่อยให้สหรัฐดำเนินการไปแต่เพียงประเทศเดียวอาจจะทำให้โซเวียตเข้ามายุ่งเกี่ยว ซึ่งจะมีผลให้มหาอำนาจทั้ง 2 ต้องปะทะกันโดยตรง การให้ความสนับสนุนแก่มติต่าง ๆ ที่สหรัฐเป็นผู้เสนอ จึงดูเหมือนว่าได้มีการนำหลักการบ่อนักกันร่วมมาใช้ในการปราบปรามผู้รุกราน

คณะมนตรีความมั่นคง ได้มี มติในวันที่ 25 มิถุนายนนั้นเองให้เกาหลีเหนือยุติการสู้รบ และถอนทหารออกจากเส้นขนานที่ 38° และในวันที่ 27 ประธานาธิบดีทรูแมน ได้ออกคำสั่ง ให้กองทัพเรือ และ กองทัพอากาศ ของสหรัฐให้การสนับสนุนแก่กองทหารของเกาหลีใต้ และในขณะเดียวกันก็ได้ออกคำสั่งให้กองทัพเรือที่ 7 ของสหรัฐไปป้องกันเกาะไต้หวัน จากการโจมตีของจีนคอมมิวนิสต์ ทั้งนี้เป็น

ไปก่อนหน้ามติ ของคณะมนตรีความมั่นคงใน วันที่ 27 มิถุนายน ซึ่งขอให้ประเทศสมาชิก ให้ความช่วยเหลือ ในการปราบปรามผู้รุกราน ซึ่งในทางปฏิบัติได้มีมติ ต่อมาให้จกตั้งกองกำลังสหประชาชาติ โดยมีนายพล แมคอาเธอร์ เป็นผู้บัญชาการแต่ไม่ได้กำหนดลักษณะความ รับผิดชอบของกองกำลังสหประชาชาติไว้ ถึง แม้จะมีประเทศต่าง ๆ ส่งกองกำลังมาช่วยใน การปราบปรามเกาหลีเหนือ แต่ก็ยังมีจำนวน น้อย มาก เมื่อ เทียบกับ กอง กำลัง ของ สหรัฐ อาจจะกล่าวได้ว่าการต่อต้านสงครามเกาหลีใน ระยะนี้ คือการต่อสู้ระหว่างเกาหลีเหนือและ สหรัฐกับพันธมิตรบางประเทศซึ่งได้แก่ อังกฤษและออสเตรเลีย

เมื่อเหตุการณ์ถึงขั้นนี้แล้วโซเวียตคัดสิน ใจกลับเข้ามาประชุมทั้งเดิมในวันที่ 1 สิงหาคม และในฐานะที่เป็นประธานของที่ประชุม ตาม วาระได้พยายามหว่านเหนียวการตกลงในเรื่อง เกี่ยวกับเกาหลีโดยอ้างว่า จะต้องมีการยอมรับ รองเงินคอมมิวนิสต์เสียก่อน ซึ่งทำให้คณะ มนตรีความมั่นคงไม่อาจจะดำเนินการอย่างไร ไร ในขณะที่กองกำลังสหประชาชาติต้องล่า ถอยมาจนถึงบริเวณใต้สุด อย่างไรก็ตามใน กลางเดือนกันยายน แมคอาเธอร์ ได้ส่งกอง

ทหารชั้นที่เมืองอินชอน (Inchon) ใกล้กรุง- เซอูล ซึ่งเป็นการตัดกองทัพของเกาหลีเหนือ ออกจากกัน และในปลายเดือน กันยายน ก็ สามารถขับไล่เกาหลีเหนือไปที่เส้นขนานที่ 38

เมื่อถึงขั้นนี้สหประชาชาติจะต้องตัดสินใจว่าควรจะทำอย่างไรต่อไปหรือไม่ หรือควรหยุดอยู่แค่นั้น อย่างไรก็ตาม ก่อนหน้านั้นคือตั้งแต่ที่โซเวียตได้กลับมาประชุม สหรัฐได้ กระทบกิติ แล้วว่า คณะมนตรี ความ มั่นคงจะไม่สามารถมีมติเกี่ยวกับปัญหาเกาหลี ได้อีกต่อไป ซึ่งได้เสนอแนะวิธีการที่จะให้ สมัชชาเป็นผู้รับผิดชอบในปัญหานี้ต่อจากคณะ มนตรีความมั่นคง ตามมติซึ่งเรียกว่า *สหการ เพื่อสันติ* ("Uniting for Peace" Resolution) ดังนั้นเมื่อประสบกับปัญหาว่าควรจะทำต่อไป หรือไม่ องค์การซึ่งมีหน้าที่ตัดสิน คือ สมัชชา ในการลงคะแนนเสียงเมื่อวันที่ 7 ตุลาคม มี ผู้คัดค้านคือ กลุ่มโซเวียต ส่วนอินเดียและ ประเทศในกลุ่มเอเชียอัฟริกาไม่ออกเสียงเนื่อง จากเห็นว่าการรวมเกาหลีไม่อาจจะใช้กำลังเป็น เครื่องมือแต่ควรจะมีการเจรจา ทั้งนี้หมายความว่าสหรัฐขาดเสียงสนับสนุนไปหลายเสียง ถึงแม้ว่าสหรัฐจะได้เสียงส่วนใหญ่จากประเทศ ซึ่งผูกพันกับสหรัฐอย่างใกล้ชิดก็ตาม เสียงส่วน

ใหญ่ในสมัยชา มีมติให้ นายพลแมคอาเธอร์
 กำหนดการเท่าที่สมควรเพื่อสถาปนาสันติภาพ
 และความมั่นคงในเกาหลี แมคอาเธอร์ได้ถือ
 มตินี้เป็นเสมือน คำอนุญาตให้ กองกำลังสห
 ประชาชาติยกข้ามเส้นขนานที่ 38 ซึ่งนับว่า
 เป็นการเปลี่ยน โฉมหน้า ของสงคราม เกาหลี
 จากการขับไล่ผู้รุกรานมาทำสงครามกับเกาหลี
 เหนือโดยตรง ซึ่งเท่ากับละทิ้งหลักการที่จะ
 ทกลงปัญหาโดยสันติวิธี และได้กลายมาเป็น
 พันธมิตรของกลุ่มสงคราม การเปลี่ยนลักษณะ
 การดำเนินงานของสหประชาชาติเป็นหัวเดียว
 หัวท้อที่สำคัญของปัญหาเกาหลี ซึ่งก่อให้เกิด
 ความยุ่งยากตามมาอย่างคาดไม่ถึง ในวันที่ 19
 ตุลาคมเข้ายึดเมืองปองยาง และในขณะที่กอง
 กำลังสหประชาชาติเคลื่อนไป จนใกล้บริเวณ
 แม่น้ำยาลู ซึ่งเป็นเขตแดนระหว่างเกาหลีและ
 จีน ได้มีการอภิปรายกันว่าควรจะรุกไปจนถึง
 เขตแดนนั้นหรือไม่ บักกิงได้เตือนว่าถ้าหาก
 จำเป็นบักกิงอาจจะต้องเข้าสงคราม แต่ นาย
 พลแมคอาเธอร์ไม่เชื่อว่าจีนจะเข้าร่วมในการ
 สู้รบ ซึ่งปรากฏว่าเป็นคาดการณ์ที่ผิด ทั้งนี้
 ประเทศจีน ได้เริ่มตั้งกองทหารอาสาสมัครมา
 ช่วยเกาหลีเหนือ โดยไม่มีการประกาศสงคราม
 อย่างเป็นทางการ ตั้งแต่ปลายเดือนตุลาคม

สมัยชาจึงต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลง
 โฉมหน้าการสู้รบในเกาหลี นั่นคือมีมหาอำ
 นาอีกประเทศหนึ่งเข้าร่วมในการสู้รบโดยตรง
 ซึ่งในขณะนี้ สมัชชาที่มีความรับผิดชอบที่จะ
 จัดการกับการแทรกแซงครั้งนี้ แต่ยังไม่เต็ม
 ใจจะใช้อำนาจนี้ต่อต้านประเทศจีน โดยทันที
 และได้พยายามหาทางแก้ปัญหาดังกล่าว เช่น
 การแต่งตั้งคณะกรรมธิการเพื่อหาทางยุติการ
 สู้รบ และการเชิญผู้แทน ของบักกิงมาร่วม
 ประชุมสมัชชา ในขณะเดียวกันกองกำลังสห
 ประชาชาติอยู่ในฐานะเสียเปรียบและต้องล่า
 ถอยเรื่อยมา ทำให้แมคอาเธอร์เสนอแผนการ
 ซึ่งจะทำให้ได้รับชัยชนะในการสู้รบโดยเด็ด
 ขาด ซึ่งได้แก่การปิดล้อมฝั่งทะเลของจีนทั้ง
 ระเบิดในบริเวณแมนจูเรีย และยอมให้จีน
 คณะชาติโจมตีแผ่นดินใหญ่ ซึ่งเท่ากับการเข้า
 สงครามกับจีนนั่นเอง รัฐบาลสหรัฐไม่เห็น
 พ้องกับแผนการนี้ อย่างไรก็ตามแมคอาเธอร์
 พยายามจะเอาชนะสงครามให้ได้ แต่ดูเหมือน
 ว่ากองกำลัง สหประชาชาติ จะเป็นฝ่ายล่าถอย
 อยู่เรื่อย ๆ ในขณะมนตรีความมั่นคงโซเวียต
 ออกเสียงคัดค้านมติซึ่งเรียกร้องให้จีนคอมมิวนิสต์
 ดอนกำลังออกจากเกาหลี สำหรับข้อ
 เสนอเพื่อตกลงปัญหาของฝ่ายจีนคอมมิวนิสต์

ในขณะนี้คือ ให้ถอนกองทหารสหประชาชาติ
ออกจากเกาหลี ให้สหรัฐเล็กคุ้มครองฟอร์โม-
ซา และให้จีนเป็นผู้แทนในสหประชาชาติ

ในระหว่างนี้ได้มีความพยายามที่จะตก
บัญชาเกาหลีโดยสันติวิธี อินเตียและประเทศ
ในกลุ่มเอเชียและอาหรับอีก 13 ประเทศได้ข้อ
ร้องไม่ให้คอมมิวนิสต์รุกมาเกินเส้นขนานที่ 38
และเสนอให้คณะกรรมการหยุดยั้งในเกาหลี
แต่ความพยายามนี้กลับถูกคอมมิวนิสต์ส่งสัยไป
ว่าคงจะมีเจกนาต่อเวลา เนื่องจากสหรัฐกำลัง
เป็นฝ่ายเสียเปรียบ และสหรัฐเองก็ได้ดำเนิน
นโยบายที่เกื้อหนุนต่อจีนเพิ่มไปอีก นั่นคือเริ่ม
ทำสงครามทางเศรษฐกิจกับจีน ประกาศยึด
ทรัพย์สินสมบัติของจีนคอมมิวนิสต์ในสหรัฐ และ
ยุติการค้ากับจีน ซึ่งจีนก็ตอบโต้เช่นเดียวกัน
ในวันที่ 19 ธันวาคม ผู้แทนของจีนได้เดิน
ทางกลับไปปักกิ่ง

เมื่อไม่อาจ จะตกลงกันโดย สันติวิธีได้
สหรัฐ เห็นว่าควร จะให้มีการ ลงมติ ว่าได้เกิด
การรุกรานขึ้นใหม่ และควรมีการตัดสินใจว่า
สหประชาชาติจะต้องดำเนินการอย่างไรต่อไป
ในวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 1951 สมัชชาได้มีมติ
ตามที่สหรัฐ เป็นผู้เสนอ ปรณามจีน คอมมิวนิ-
นิสค์ว่าเป็นผู้รุกราน โดยที่กลุ่มโซเวียตออก

คัดค้านและประเทศกลุ่มเอเชียและอาหรับ ซึ่ง
มีอินเตียเป็นผู้นำงออกเสียง เนื่องจากเชื่อ
ว่าจะ เป็นการ ปัดหนทาง เจริญกับ จีนแดงใน
อนาคต การงออกเสียงนอกจากจะเป็นผล
มาจากความไม่แน่ใจในบทบาทของสหประชา
ชาติในเกาหลีแล้ว ยังเกิดจากความกลัวว่าจะ
เป็นการเสี่ยงมากเกินไป สหรัฐเองได้พิสูจน์
ให้เห็นแล้วว่าไม่เข้มแข็งเท่าที่ควร โดย
เฉพาะอย่างยิ่งเมื่อถูกจีนยึดอยู่ร่นมาจากแม่น้ำ
ยาลู กำลังทหารของจีนมีอยู่อย่างมหาศาลยาก
ที่จะเอาชนะโดยเด็ดขาด นอกจากนี้ยังมีโซ-
เวียตซึ่งถึงแม้จะไม่ได้เข้าเกี่ยวข้องโดยตรงแต่
ก็ให้การสนับสนุนอยู่เบื้องหลัง

อย่างไรก็ตาม ในที่สุดกองกำลังของทั้ง
2 ฝ่ายได้มาตั้งกำลังกันอยู่ที่เส้นขนานที่ 38 ใน
ขณะที่สหประชาชาติพยายามหาวิธีตกลงบัญชา
โดยสันติวิธี แมคอาเธอร์ ได้เสนอให้โจมตี
เกาหลีเหนือและประเทศจีน ในที่สุดเมื่อพบ
ว่า แมคอาเธอร์ พยายามเป็นผู้กำหนดนโยบาย
ในตะวันออกไกลเสียเอง ประธานาธิบดีทรู-
แมน จึงได้ตัดสินใจปลดแมคอาเธอร์ออกจาก
ตำแหน่งในเดือนเมษายน ถึงแม้จะมีการสู้รบ
แต่พอจีนได้แสดงให้เห็นแล้วว่าไม่สามารถหรือ
ไม่เต็มใจจะสู้รบต่อไป ในที่สุดได้มีการเจรจา

หยุดยั้ง ซึ่งไม่สามารถจะตกลงอะไรกันได้อีก จนกระทั่งเกิดการเปลี่ยนแปลงทั้ง 2 ฝ่าย คือ *ไอเซนฮาวร์* ขึ้นมาเป็นประธานาธิบดี โดยให้สัญญาว่าจะยุติสงครามเกาหลี สำหรับโซเวียต การตายของ *สตาลิน* ทำให้ท่าทางของโซเวียตอ่อนลง ซึ่งในที่สุดก็สามารถตกลงยุติการสู้รบกันได้ในวันที่ 20 กรกฎาคม 1953 เกาหลีก็ยังคงแบ่งแยกเป็น 2 ประเทศอีกต่อไป

บทบาทของมหาอำนาจในสงครามเกาหลี

คังทีไค์กล่าวไว้แล้วว่า สงครามเกาหลีเป็นความขัดแย้งซึ่งมีมหาอำนาจถึง 3 ประเทศเข้ามาเกี่ยวข้อง ดังนั้นการศึกษาถึงสาเหตุและบทบาทของมหาอำนาจแต่ละประเทศ ในกรณีนี้จึงเป็นสิ่งที่น่าจะได้ทำการพิจารณา และจากสมมุติฐานที่ว่ามหาอำนาจทุกประเทศไม่ได้ถือว่าความขัดแย้งในเกาหลีมีความสำคัญในตัวเอง แต่เป็นส่วนหนึ่งของเหตุการณ์ใน ตะวันออกไกล การศึกษาถึงบทบาทของมหาอำนาจจึงเป็นการพิสูจน์สมมุติฐานดังกล่าว

เมื่อ เปรียบเทียบ บทบาทของ ประเทศทั้ง 3 แล้ว โซเวียตดูจะมีความสำคัญมากที่สุด คือสนับสนุนให้เกาหลีเหนือโจมตีเกาหลีใต้ แต่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงน้อยที่สุด เท่าที่ผ่านมา

ยังไม่มีหลักฐานใดซึ่งให้ความจริงว่าการรุกรานเกาหลีใต้เป็นความผิดของโซเวียตหรือเกาหลีเหนือ นอกจากบันทึกความทรงจำของ *ครุสชอฟ*³ ซึ่งยืนยันว่าเป็นความปรารถนาของ *คิม อิลซุง* ที่จะรวมเกาหลีเข้าด้วยกัน ซึ่งโซเวียตเต็มใจให้การสนับสนุน ด้วยการให้ความช่วยเหลือทางทหาร และได้มีการวางแผนตระเตรียมมาเป็นเวลานาน อย่างไรก็ตามการโจมตีเกาหลีใต้เป็นสิ่งที่ทุกคนคาดไม่ถึง เนื่องจากเชื่อกันว่าหลังจากสงครามโลกครั้งที่ 2 แล้ว โซเวียตคงจะไม่ต้องการเข้าสงคราม แต่เมื่อพิจารณาจากข้อเท็จจริงบางประการแล้วจะเห็นได้ว่า โซเวียตมิได้คิดว่า การสนับสนุนเกาหลีให้รวมประเทศ จะก่อให้เกิดสงครามใหญ่โต ซึ่งดึงเอาสหรัฐเข้ามาเกี่ยวข้องโดยตรง ทั้งนี้เพราะในประการแรกโซเวียตถือว่าความพยายาม รวมประเทศเป็นปัญหาภายใน ของเกาหลีเองดังเช่นสงครามกลางเมืองในสหรัฐและเชื่อว่าประเทศอื่น ก็คงจะคิดเช่นเดียวกับ โซเวียต นอกจากนี้ เหตุผล ซึ่งสนับสนุน ความเชื่อของโซเวียตอีกประการหนึ่งคือการที่สหรัฐกำหนดว่าเกาหลีใต้อยู่นอกเขตการป้องกัน ของสหรัฐ คังทีไค์กล่าวมาแล้ว นอกจากนั้นถ้าพิจารณา

3 ครุสชอฟในขณะนั้นไม่ได้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายโดยตรง ข้อมูลนี้ได้มาจากถ้อยแถลงของ *สตาลิน*

ความผูกพันของสหรัฐในยุโรปตะวันตก และการที่รัฐสภาประหยัคค่าใช้จ่ายในเอเชีย ทำให้เชื่อว่าสหรัฐคงจะไม่เข้ามามีบทบาทในเกาหลี กองกำลังของสหรัฐมีจำนวนน้อยเกินกว่า จะมีบทบาทสำคัญในสงครามระยะสั้น และการส่งกำลังจากฮาวายหรือสหรัฐก็คงจะทำได้ลำบาก และในประการสุดท้าย โซเวียตเชื่อว่าองค์การสหประชาชาติ คงจะไม่สามารถ ดำเนินการ ในปัญหา นี้ เนื่องจากโซเวียตมีสิทธิในการออกเสียงยับยั้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเกิดสงคราม โซเวียตไม่ได้เข้าร่วมประชุมคณะมนตรีความมั่นคง เพื่อเป็นการประท้วงที่สหประชาชาติ ไม่ยอม รับรอง ผู้แทนของ จีนคอมมิวนิสต์ ในสหประชาชาติ การที่ชาคมหาอำนาจไปประเทศหนึ่ง สหประชาชาติคงจะไม่สามารถเข้ามาเกี่ยวข้องกับได้อย่างแน่นอน

กล่าวโดยสรุปโซเวียตเชื่อว่าเกาหลีเหนือ จะสามารถ เอาชนะ เกาหลีใต้ ได้โดยง่าย โดยไม่ได้รับความช่วยเหลือจากที่อื่น ส่วนผลประโยชน์ที่จะได้รับ ไม่ใช่แต่เฉพาะในเกาหลี แต่จะมีผลถึงญี่ปุ่นด้วย เป็นการแสดงให้เห็นถึงบทบาทของคอมมิวนิสต์ในเอเชีย ซึ่งจะทำให้ญี่ปุ่นไม่กล้าผูกพันกับสหรัฐในอนาคต แต่ถ้หากการคาดการณ์นี้ผิด อาจจะทำให้ญี่ปุ่น

ตื่นกลัวและเป็นพันธมิตรกับสหรัฐเร็วเข้า แต่ก็น่าจะลองเสี่ยง เนื่องจากถึงอย่างไรญี่ปุ่นก็คงจะเป็นพันธมิตรกับสหรัฐอยู่แล้ว และในประการที่ 2 ถ้หากญี่ปุ่นผูกพันกับสหรัฐแล้ว การโต้เกาหลีมาครอบครองทั้งหมดก็คงจะพอชกเชยกันไปได้ เกาหลีจะเป็นเขตบ่อนักกันให้แก่โซเวียตและจีนไค้เป็นอย่างดี เป็นโล่ห้บ่อนักกันเขตอุตสาหกรรมใน แมนจูเรีย และเขตอิทธิพลทางการเมืองในเกาหลีเหนือ ในด้านการ รุกราน แล้วเป็น ฐานแผ่ ขยาย อำนาจ ไปครอบคลุม ทะเลญี่ปุ่น และทะเลจีนตะวันออก ตลอดจนการโจมตีฐานทัพสหรัฐในญี่ปุ่น

ท่าทีของโซเวียตในสงครามเกาหลี คือ ปฏิเสธว่าไม่มีส่วนรู้เห็นในการโจมตี แต่จะพยายาม ให้เกาหลีเหนือ ยุติการ โจมตี โดยเร็ว และ โซเวียตประณามว่าสหรัฐเข้าแทรกแซง โดยการรับรองจากคณะมนตรี ความมั่นคง ซึ่งโซเวียตเห็นว่าสหรัฐ ไม่เพียงแต่จะดำเนินการ ก่อนที่สหประชาชาติจะลงมือเท่านั้น แต่การกระทำของสหรัฐยังเป็นการละเมิดกฎบัตรสหประชาชาติอีกด้วย จะเห็นได้ว่าคำปฏิเสธของโซเวียตฟังไม่ขึ้น ในขณะที่คำกล่าวหาสหรัฐมี ส่วนถูกต้องอยู่ไม่น้อย

ในคำกล่าวหาของโซเวียตแสดงให้เห็น

ได้ชี้ชัดว่าโซเวียตมีความห่วงใย ในความมั่นคงของเกาหลีบ้างเหมือนกัน โซเวียตกล่าวหาว่าสหรัฐสถาปนารัฐบาล ซึ่งอยู่ใต้อิทธิพลของสหรัฐซึ่งไม่เป็นที่นิยมของประชาชน โดยหวังจะใช้เกาหลีใต้เป็นฐานสนับสนุนแผนการทางเกษตร ของสหรัฐ ที่จะมียานาง ในตะวันออกไกล เมื่อพิจารณาทางค่านิยมศาสตร์แล้ว เป็นธรรมดาอยู่เองที่โซเวียตจะต้องมีความวิตกกังวล สิ่งที่โซเวียตต้องการจะเห็นในเกาหลีคือรัฐบาลซึ่งมีเสถียรภาพ และมีความสัมพันธ์อันดีกับโซเวียต ทั้งนี้เพราะโซเวียตไม่เชื่อแต่แรกแล้วว่าสหรัฐไม่ต้องการเข้ามายุ่งเกี่ยวกับตะวันออกไกล ดังนั้นการที่สหรัฐเข้ามามีบทบาทในสงครามเกาหลีจึงไม่ใช่การเปลี่ยนแปลงนโยบายหลักของสหรัฐ เป็นแต่เปลี่ยนแปลงการเตรียมการรุกราน มาเป็นการรุกรานโดยตรง

หลังจากที่สหรัฐแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนแล้วว่า จะต่อต้านการรุกราน ของเกาหลีเหนืออย่างเต็มที่ภายใน ขอบเขตของสหประชาชาติ และเป็นฝ่ายได้ชัยชนะทางทหารนั้น โซเวียตมิได้ดำเนินการตอบโต้แต่อย่างใด เพราะจะเป็นเสี่ยงกับการ เข้าสงคราม กับสหรัฐ และ ความพ่ายแพ้ของเกาหลีเหนือไม่ได้เกี่ยวข้องกับฐานของโซเวียตโดยตรง ซึ่งจากบันทึกความทรง

จำของกรุสซอฟก็ยืนยันสมมุติฐานนี้ โซเวียตให้ความช่วยเหลือแก่เกาหลีเหนือ โดยการ ใช้วิธีการทางทูตเข้าชักชวนการดำเนินงานของสหประชาชาติ นั่นคือโซเวียตคัดส่งใจส่งผู้แทนกลับเข้ามาประชุมคณะมนตรีความมั่นคง ซึ่ง ตามวาระแล้ว ผู้แทนของ โซเวียต ได้เป็นประธานที่ประชุมด้วย แทนที่จะพยายามตกลงปัญหาเกาหลี ได้พยายามขยายขอบเขตการอภิปรายและถือน่าปัญหาเกาหลี เป็นเพียงส่วนหนึ่งของเหตุการณ์ในตะวันออกไกล และถือน่าปัญหาสำคัญ ที่สุด ที่ควรจะต้องตกลงให้ ได้เสียก่อน คือ การรับรองผู้แทนจีนคอมมิวนิสต์ นอกจากนี้ ได้เสนอ ให้ ยุติ การสู้รบ และ ถอนทหารออกจากเกาหลี ทางด้านปฏิบัติโซเวียตปฏิเสธไม่ยอมทำอะไรจนกว่าผู้แทนของเกาหลีเหนือจะเข้ามาอยู่ในที่ประชุม

การเสนอปัญหาเรื่องเงินจกได้ว่าเป็นสิ่งที่ฝ่ายโซเวียตได้เปรียบ นั่นคือเป็นสิ่งที่หลายประเทศให้การสนับสนุน อาทิเช่น อังกฤษ และอินเดีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่สหรัฐส่งกองทัพเรือ เข้าไปประจำ ในช่องแคบ ไท่หวั่น ทำให้ประเทศอื่น ๆ ซึ่งถึงแม้จะสนับสนุนการปราบปรามการรุกรานของเกาหลี แต่ก็ไม่พอใจในท่าทีดังกล่าว ของสหรัฐเป็นอย่างมาก

ดังนั้นปัญหาฟอร์โมซาจึงเป็นจุดโจมตีที่สำคัญของโซเวียต นอกจากนี้ความพยายามอื่น ๆ ของโซเวียต ได้แก่ การเสนอให้เชิญผู้แทนประเทศจีน เข้าร่วมประชุม การลงมติ กักตุน การดำเนินงานของคณะมนตรีความมั่นคง ซึ่งในบางกรณีไม่มีผลยับยั้งเด็กชาคนัก เพราะสหรัฐหาทางออกโดยการโอนอำนาจความรับผิดชอบไปให้สัมชชา อย่างไรก็ตามพอจะสรุปได้ว่าบทบาทของโซเวียต คือการให้ความช่วยเหลือทางทหาร คือให้อาวุธยุทธรภัณฑ์ ส่วนความช่วยเหลือทางการทูตเป็นไปภายในกรอบขององค์การสหประชาชาติทั้งนี้โดยมิได้ผูกพันเข้าเป็นสัมพันธมิตรกับเกาหลีเหนือโดยตรง

บทบาท ของ สหรัฐ ใน สงคราม เกาหลี เป็นเรื่องที่สับสน ทั้งนี้เพราะสหรัฐดำเนินการปราบปรามการรุกราน ในนามของ สหประชาชาติ แต่ไม่ได้หมายความว่าสหรัฐจะเป็นตัวแทนของสหประชาชาติได้ในทุกกรณี ดังนั้นจึงต้อง พยายามแยกให้เห็น ความ แยกต่างระหว่าง นโยบายสหรัฐกับเสียงหรือความคึกคักในสหประชาชาติ

สงครามเกาหลี อาจจะ ถือได้ว่าเป็นจุดเปลี่ยน นโยบาย ของสหรัฐ ใน ตะวันออกไกล โดยเฉพาะอย่างยิ่งนโยบายที่มีต่อคอมมิวนิสต์

ทั้งนี้เพราะ สหรัฐ ไม่ได้ ถือว่า สงคราม เกาหลี เป็นเรื่องของเกาหลีเหนือ แต่ถือได้ว่าเป็นการรุกรานของคอมมิวนิสต์ ซึ่งสหรัฐมีหน้าที่จะต้องสกัดกั้นการรุกรานในเอเชีย หลังจากที่ประสบความสำเร็จในยุโรปมาแล้ว ซึ่งจะเห็นได้ว่าการดำเนินการของสหรัฐเป็นข้อสนับสนุนสมมุติฐานดังกล่าวทั้งสิ้น

เมื่อเกิดการรุกราน สหรัฐได้มีปฏิกิริยาตอบโต้ทันที โดยได้ออกคำสั่งให้กองทัพเรือและอากาศของสหรัฐ ให้การคุ้มครอง บังคับแก่กองทัพเกาหลีใต้ และให้กองทัพเรือที่ 7 ไปประจำอยู่ในช่องแคบฟอร์โมซา การให้ความช่วยเหลือ แก่เกาหลีใต้ เป็นสิ่งที่ สมควร แต่การส่ง กองทัพเรือ ไปยัง ช่องแคบ ใ้หวัน แสดงให้เห็นว่าสหรัฐไม่ได้พิจารณาแต่เฉพาะปัญหาเกาหลีเท่านั้น แต่พิจารณาถึงตะวันออกไกลทั้งหมดโดยถือว่าถ้าคอมมิวนิสต์เข้าครอบครองฟอร์โมซาแล้วจะเป็น การคุกคาม ความมั่นคงในบริเวณนี้ ซึ่งจะเห็นได้ว่าเป็นเรื่องที่อยู่นอก ขอบเขต ปัญหาเกาหลี อย่าง สั้นเชิง เพราะจีนไม่ได้เป็นฝ่ายรุกราน และสหรัฐไม่มีหลักฐานว่าจีนให้ความช่วยเหลือ แก่เกาหลีเหนือมากนักย้อยเพียงใด

คณะมนตรี ความมั่นคง เมื่อประชุมใน

วันที่ 27 มิถุนายน ได้ให้การรับรองการกระทำของสหรัฐโดยการเสนอให้ช่วยเหลือเกาหลีใต้ ซึ่งนับว่าเป็นการกักตุนใจที่ฉับพลันและเด็ดขาดซึ่งนับว่าแปลกมากสำหรับองค์การซึ่งมีอุปสรรคและปัญหามากมาย เมื่อคณะมนตรีความมั่นคงเรียกประชุม ผู้แทนของบางประเทศยังไม่ได้รับคำสั่งจากรัฐบาลจึงต้องงดเว้นออกเสียง ซึ่งการลงมติในวันที่ 27 มิถุนายนนั้นได้รับคะแนนเสียงพอที่จะออก เป็นมติ ได้พอดี จึงไม่อาจจะหวังว่าประเทศเหล่านี้จะสามารถให้ความช่วยเหลือ ทางด้าน การทหาร แก่สหประชาชาติได้ในทันที สหรัฐส่งกองทหารไปยังเกาหลีภายใต้ธงของสหประชาชาติ โดยมีนายพลแมคอาเธอร์ ผู้บัญชาการกองทัพบกในอินช็อน เป็น ผู้บัญชาการ กองกำลังของสหประชาชาติด้วย ซึ่งการแต่งตั้งนายพลแมคอาเธอร์ เป็นเรื่องธรรมดา ทั้งนี้กองกำลังของสหประชาชาติ จำเป็นต้องมีผู้บังคับบัญชา ซึ่งควรจะเป็นตำแหน่งของนายพลสหรัฐ บัญชีรายชื่อที่สหประชาชาติ ไม่ได้กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของให้แก่แมคอาเธอร์ให้แน่นอน แต่มอบอำนาจให้ปฏิบัติการตามที่เห็นสมควรและ ให้อำนาจให้ คณะมนตรีความมั่นคงทราบถึงความก้าวหน้าในการปฏิบัติการโดย

ผ่านผู้แทนของสหรัฐในคณะมนตรีความมั่นคง ทำให้ แมคอาเธอร์ มีอิสระในการดำเนินการในเกาหลีอย่างมาก และการที่แมคอาเธอร์มีบทบาทถึง 3 บทบาท คือ ผู้บัญชาการกองกำลังในเกาหลี ผู้บัญชาการกองกำลังสัมพันธมิตรในอินช็อน และผู้บัญชาการทหารของสหรัฐในตะวันออกไกล ทำให้แบ่งแยกได้ยากกว่าสิ่งที่ แมคอาเธอร์ ทำลงไปเป็นการปฏิบัติตามนโยบายของสหรัฐหรือของสหประชาชาติ

สำหรับ มติ มหาชน ภายใน ประเทศ ในนโยบายตะวันออกไกล ชาวอเมริกันมองการรุกรานของเกาหลีเหนือว่าเป็นการรุกรานของคอมมิวนิสต์ ดังนั้นรัฐบาลจึงต้องพยายามหลีกเลี่ยงการถูกกล่าวหาว่าลบล้าง ให้จีนคอมมิวนิสต์ แมคอาเธอร์เองเป็นบุคคลหนึ่งซึ่งมีนโยบายต่อต้านการรุกรานของคอมมิวนิสต์ในเอเชียมาเป็นเวลานาน และการที่นโยบายของเขาตรงกับความต้องการภายในประเทศ ทำให้วอชิงตันไม่อาจจะควบคุมได้อย่างทั่วถึง แมคอาเธอร์จึงได้กลายเป็นผู้มีอำนาจอย่างเต็มที่แทนรัฐบาลสหรัฐในตะวันออกไกล ดังจะเห็นได้จากปัญหาฟอร์โมซาซึ่งเป็นปัญหาที่ก่อให้เกิดความไม่สบายใจแก่สมาชิกในคณะมนตรีความมั่นคงเป็นอันมาก และเป็นสิ่งที่สหรัฐ

ไม่อาจจะให้เหตุผล ของการกระทำ ของคนได้ อย่างพอใจ ซึ่งโซเวียตและจีนได้พยายามนำ ขึ้นเสนอต่อคณะมนตรีความมั่นคง โดยประ ท้วงว่า การกระทำ ของสหรัฐ เป็น การรุกราน ประเทศจีนและเป็นการละเมิดกฎบัตร ขอให้ คณะมนตรีประณามการกระทำของสหรัฐ และ ถอนทหารออกจากไต้หวัน ซึ่งสหรัฐได้หา ทางออกโดยการกล่าวว่าสหรัฐยินดีให้สหประชา ชาติพิจารณาปัญหาฟอร์โมซา แต่ในขณะ เดียวกัน แมคอาเธอร์ ได้กล่าว คำปราศรัย ว่า การ ปลดปล่อย ให้ ฟอร์โมซา คงอยู่ ใต้อำนาจ ของ มหาอำนาจที่เป็นศัตรูนั้นเป็นอันตรายอย่างยิ่ง เป็นตัวอย่าง ที่แสดงให้เห็น ถึงการขัดแย้งกัน ในค่านโยบาย ซึ่งทำให้คนที่ไม่เห็นด้วยกับ รัฐบาลไม่พอใจมากขึ้น

สำหรับ ปัญหา ความแตกต่าง ในเรื่อง นโยบายระหว่างสหรัฐและสหประชาชาติ ใน ระยะแรกเห็นไม่ชัดเจนนัก นอกจากกลุ่มโซ-เวียตแล้วไม่มีประเทศใดเห็นว่าการที่สหรัฐส่ง กำลังทหารเข้าไปในเกาหลีเป็นสิ่งที่ไม่สมควร ต่างก็ให้ความสนับสนุนแก่สหรัฐด้วยดี แต่ การที่สหรัฐแสดงให้เห็นว่าไม่สามารถแยกการ รุกรานของเกาหลีออกจากความเชื่อที่ว่าคอม-มิวนิสต์กำลังขยายอำนาจเข้ามาในเอเชีย ทำ

ให้หลายประเทศไม่สบายเลย พยายามชักชวน การดำเนินนโยบายของสหรัฐในสหประชาชาติ ประเทศ ซึ่งเป็น ผู้นำ ของ กลุ่ม ประเทศ ที่ ไม่ แสดงท้าวว่าเข้ากับฝ่ายใด และพยายามเสนอวิธี แก้ไขปัญหา นี้ คือ อินเดียน ซึ่งมีประเทศอื่นใน เอเชียและอาฟริกาประมาณ 10 ประเทศ ให้ ความสนับสนุน เนहरूไม่ได้คัดค้านมติของ สหประชาชาติว่าควรจะจัดการกับเกาหลีเหนือ แต่สงสัยใน นโยบายของสหรัฐต่อ ประเทศจีน เพราะเท่าที่ผ่านมา ถึงแม้จีนจะแสดงท่าทีสนับ หนุนเกาหลีเหนือแต่ก็ไม่ได้ทำอะไรมากไปกว่า นั้น อินเดียนจึงเสนอให้สหประชาชาติรับรอง จีนคอมมิวนิสต์ เข้าเป็นสมาชิก สหประชาชาติ ความข้อเรียกร้องของฝ่ายคอมมิวนิสต์ เพื่อจะ ได้มีการตกลงปัญหาโดยสันติวิธี แต่สหรัฐไม่ อาจจะเห็นได้ด้วย เพราะเท่ากับเป็นการทอด ทิ้งฟอร์โมซา ซึ่งสหรัฐได้ตัดสินใจจะให้ความ คุ้มครองไปแล้ว ซึ่งการที่สหรัฐไม่สามารถ แยกนโยบายที่มีต่อเกาหลีเหนือผู้รุกรานกับจีน คอมมิวนิสต์ทำให้ไม่สามารถใช้วิธีการประนี-ประนอมและทำให้โลกเสรีไม่รวมกันเท่าที่ควร

ปัญหาค่อมา คือ สห.ประชาชาติ ต้องกั ดินใจว่าควรจะยอมให้กองกำลังสหประชาชาติ บุกเลยเส้นขนาน 38° ไปหรือไม่ สหรัฐได้จัด

การให้สมาชิก เป็นองค์การ ซึ่งมีหน้าที่ ในการ คัดสินปัญหาแทนคณะมนตรีความมั่นคงซึ่งไม่ อาจจะดำเนินการอย่างไรต่อไปได้ เนื่องจาก โซเวียตออกเสียงยับยั้ง การออกเสียงในสมัชชา ถึงแม้ว่าสมาชิกส่วนใหญ่ยังคงให้การสนับสนุน สหรัฐ แต่ประเทศที่คัดค้านนอกจากกลุ่มโซ-เวียตได้แก่อินเดีย ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นถึง ความขัดแย้งในเรื่องนโยบาย ซึ่งการคัดค้านใจ คังกล่าว มีผลทำให้จีนต้องเข้าร่วม ในสงคราม เกาหลีด้วย และทำให้โอกาสที่จะตกลงปัญหา โดยการเจรจาต้องสิ้นสุดลงด้วยความแตกแยก นี้เห็นชัดเจนยิ่งขึ้นเมื่อมีการลงมติประณามจีน ว่าเป็นผู้รุกรานในวันที่ 1 กุมภาพันธ์ ด้วย คะแนนเสียง 44 ต่อ 7 มีประเทศที่งดเว้นไม่ ออกเสียง 9 ประเทศ ข้อสังเกตคือประเทศที่ ให้การสนับสนุนสหรัฐเป็นประเทศในกลุ่มโลก เสรีซึ่งมีผลประโยชน์ผูกพันกับสหรัฐไม่ทางใด ก็ทางหนึ่ง ทั้งนี้ถึงแม้สหรัฐจะได้รับเสียง รับรองข้างมาก แต่ก็ขาดความสนับสนุนจาก อีกหลายประเทศ

ความไม่พอใจในยุทธศาสตร์ของสหรัฐ ทำให้สมาชิกสหประชาชาติเรียกร้องให้หาทาง เจรจาก่อนที่สหรัฐจะดึง สหประชาชาติ เข้าไป ผูกพันมากไปกว่านี้ ในขณะที่เดียวกันแมคอา-

เธอร์ทำให้ความไม่ไว้วางใจของสหรัฐเพิ่มมากขึ้น ถึงแม้ว่าสหรัฐ จะไม่เห็นด้วย กับข้อเสนอของ แมคอาเธอร์ ซึ่ง อาจจะมีผลให้สหรัฐ ต้องเข้า สงครามกับประเทศจีนโดยตรง แต่แมคอาเธอร์ มิได้หยุดยั้ง ที่จะแสดง บทบาท ของผู้กำหนด นโยบาย และดูเหมือนว่า แมคอาเธอร์ จะ มีความรับผิดชอบในฐานะ ที่เป็นชาวอเมริกัน ซึ่งต่อต้านคอมมิวนิสต์มากกว่าจะเป็นผู้บัญชา การกองกำลังสหประชาชาติ ซึ่งทำให้ประ-ธานาธิบดีทรูแมน ต้องคัดค้านใจ ปลดออกจาก ตำแหน่งในที่สุด

ปัญหาเกาหลี แสดงให้เห็นว่านโยบาย ของสหรัฐ เป็นสิ่งที่ กำหนด นโยบาย ของสห-ประชาชาติ และถึงแม้ว่าสหรัฐจะอ้างว่าการ ปรานปรามผู้รุกราน เป็นไปตาม หลักการ ของ ระบบความมั่นคงร่วมกันก็ตาม แต่ความร่วมมือ ระหว่างสหรัฐกับประเทศอื่นเป็นความร่วมมือ ระหว่างสหรัฐกับพันธมิตรมากกว่า จะเป็น ความร่วมมือ ของสมาชิกใน องค์การ ระหว่าง ประเทศเพื่อปรานปรามผู้รุกราน ทั้งนี้เพราะ การต่อต้าน ครั้งนี้ เป็นการ ยุติการ รุกราน ของ กลุ่มโซเวียต ซึ่งอาจจะถือได้ว่าเป็นเป้าหมาย สำคัญของ นโยบายต่างประเทศ ของสหรัฐใน ขณะนั้น ในสหรัฐเชื่อกันว่าถ้าหากไม่คอบยุดิ

การรุกรานของคอมมิวนิสต์จะเป็นอันตรายต่อ สหรัญอย่างยิ่ง ซึ่งถ้าหากเกาหลีใต้เป็นฝ่าย รุกรานเกาหลีเหนือแล้ว สหรัญคงจะไม่เข้า เกี่ยวข้องด้วยอย่างแน่นอน

สาเหตุ ที่ประเทศจีน เข้าร่วม สงคราม เกาหลีอาจจะอธิบายได้หลายประการ และการ กัดสินใจ อาจจะ ไม่ได้ขึ้นอยู่ สาเหตุใด สาเหตุ หนึ่งเท่านั้น แต่พิจารณาจากสถานการณ์ทั้ง ภายในและภายนอกประเทศประกอบกัน อาจ จะให้คำตอบได้ว่าอะไรเป็นสาเหตุที่แท้จริง

คำสั่งของประธานาธิบดีทรูแมน เมื่อ วันที่ 27 มิถุนายน ในส่วนที่เกี่ยวกับฟอร์โมซา มีผลต่อการดำเนิน นโยบายของจีน ในอนาคต ทั้งนี้เพราะประเทศจีนในขณะนั้นเตรียมพร้อม ที่จะเข้าโจมตีเกาะไต้หวัน การที่สหรัฐเปลี่ยน นโยบายมาให้ความช่วยเหลือแก่ไต้หวัน ทำให้ประเทศจีนไม่มีทางเลือกนอกจากระงับการ โจมตีฟอร์โมซาไว้ก่อน เพราะหากจีนยังคงตึง ตันโจมตีไต้หวันตามที่กำหนดไว้ก็ต้องเสี่ยง กับสงคราม กับสหรัฐ ซึ่งอาจจะ รวมถึงการใช้ ระเบิดปรมาณูด้วย

สำหรับเกาหลีจีนคาดว่าเกาหลีเหนือคง จะได้รับชัยชนะอย่างรวดเร็ว แต่เมื่อสหรัฐ เข้าแทรกแซงเช่นนี้ก็คือนับปัญหาของโซเวียตที่

จะต้องแก้ไขและจีนก็ไม่ได้ประกาศสนับสนุน เกาหลีเหนือ อย่างเบ็ดเสร็จ เพราะชัคขวางโ อากาศที่จีน จะได้เข้าเป็น สมาชิก สหประชาชาติ ทั้งนี้ นโยบายของสหรัฐในส่วนที่เกี่ยวข้องกับไต้หวันจึงมีผลต่อการดำเนินนโยบายของจีนมากกว่าปัญหาเกาหลีโดยตรง คงจะเห็นได้จาก การที่จีน มีปฏิกิริยา ต่อ คำสั่ง ของ ทรูแมน ใน เรื่องไต้หวันโดยทันที คือภายใน 24 ชั่วโมง ซึ่งผิดกับกรณีเกาหลี ข้อสังเกตอีกประการ หนึ่ง คือ จีนอ้างการกระทำของสหรัฐว่าเป็น การละเมิดกฎบัตรสหประชาชาติและขอให้ต่อ ท้านการกระทำของสหรัฐในไต้หวัน ซึ่งแสดง ว่าจีนยังมีความหวังว่าจะให้สหประชาชาติช่วย แก่ปัญหา จีนได้รับการสนับสนุนจากอินเดีย ให้มีที่นั่งในคณะมนตรีความมั่นคง แต่ยังไม่ ทันทันที่ผู้แทนของจีนจะเข้าร่วมประชุมกองกำลัง ของสหประชาชาติไค่ยกเฉยเต็น หนานที่ 38 ขึ้นไป ซึ่งในขณะนั้นจีนได้เคลื่อนย้ายกองทัพบ ซึ่งเตรียมจะโจมตีเกาหลีมาไว้ในเขตแมนจูเรีย แล้ว และเมื่อกองกำลังสหประชาชาติเข้าไป โกลต์แม่น้ำยาลูจีนก็ได้ส่งกองทัพเข้าแทรกแซง ในเกาหลีในรูปของกองกำลังอาสาสมัคร

อาจจะสรุป สมมุติฐาน เกี่ยวกับ สาเหตุ การเข้าร่วมสงครามของจีนได้ 3 ประการด้วย

กันคือ พวกแรกเชื่อว่าโซเวียตหรือหรืออาจจะมีอำนาจถึงขั้นบังคับให้จีนเข้าร่วมสงคราม ซึ่งเราไม่มีหลักฐานว่าความสัมพันธ์ของโซเวียตและจีนในระหว่างนี้เป็นไปในลักษณะใด แต่หลักฐานอื่น ๆ แสดงว่าจีนตัดสินใจโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศมากกว่าทำตามนโยบายของโซเวียต แต่จากบันทึกของครุสชอฟ แสดงว่าโซเวียตมิได้ใช้อิทธิพลบังคับจีนแต่อย่างใด ทั้งนี้ถ้าจะเชื่อตามนี้และจากหลักฐานอื่น ๆ ซึ่งแสดงว่าจีนตัดสินใจโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศแล้ว สมมุติฐานข้อนี้คงจะไม่เป็นความจริง

นักวิชาการส่วนมากเชื่อว่าจีนถูกบังคับให้เข้าสงคราม เพื่อป้องกันผลประโยชน์ของจีนในแมนจูเรีย และการที่กองทัพสหประชาชาติมาไล่ทัพรมแดนของจีนเป็นการคุกคามต่อความมั่นคงของจีนทำให้จีนต้องทำการป้องกันตนเอง แต่เมื่อพิจารณาถึงแถลงการณ์ต่าง ๆ ของจีนแล้วไม่ได้กล่าวถึงเหตุผลดังกล่าวนี้เลย ทั้ง ๆ ที่การส่งกองทหารอาสาสมัครจำเป็นจะต้องมีการสนับสนุนจากประชาชน การที่ไม่ได้โฆษณาชวนเชื่อในเรื่องนี้แต่อย่างใด จึงทำให้ไม่อาจจะสรุปได้ว่าเหตุผลดังกล่าวนี้เป็นสาเหตุสำคัญ และผู้แทนของจีนได้แสดงท่าที

ว่าจะยอมเสี่ยงกับสงครามปรมาณู ทั้งนี้การตัดสินใจเข้าสงคราม จึงเป็นการตัดสินใจทางด้านการเมือง มากกว่า จะมอง จากสาเหตุทางด้านความปลอดภัยทางทหาร ชัยชนะในเกาหลีไม่ใช่วัตถุประสงค์ในตัวเอง แต่จะนำไปสู่วัตถุประสงค์อื่น ๆ ทั้งนี้ถึงจะมีเหตุผลทางด้านเศรษฐกิจและความมั่นคงเข้ามาเกี่ยวข้อง แต่ก็ยังไม่อาจจะถือได้ว่าเป็นปัจจัยสำคัญ แต่เหตุการณ์ดังกล่าว อาจจะมีส่วนช่วยสนับสนุนการตัดสินใจของรัฐบาลจีนคอมมิวนิสต์ให้ง่ายขึ้นเท่านั้นเอง

สมมุติฐานข้อสุดท้าย คือว่าเหตุผลทางการเมืองมีส่วนสำคัญที่สุดในการตัดสินใจของจีน วัตถุประสงค์ข้อหนึ่งคือต้องการจะเปลี่ยนแปลงแผนความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐและญี่ปุ่น หลังจากที่เกิดสงครามเกาหลี สหรัฐได้เสียข้ออ้างในรัฐธรรมนูญ ซึ่งสหรัฐเป็นผู้กำหนดไว้เองโดยให้ญี่ปุ่น สร้างกองกำลัง ป้องกันตนเองขึ้น ซึ่งในทางปฏิบัติแล้วไม่มีอะไรผิดกับกองทัพเลย ซึ่งจีนโจมตีการกระทำครั้งนี้อย่างรุนแรง และเรียกร้อง ขอมีส่วนร่วมในการเซ็นสัญญาสันติภาพกับญี่ปุ่น สิ่งทีจีนหวังกั้วคือถ้าหากสหประชาชาติ ได้ชัยชนะ ในเกาหลีแล้ว สหรัฐและญี่ปุ่น จะร่วมมือกันต่อต้าน

คอมมิวนิสต์ในอนาคต การแสดงอำนาจของจีนอาจจะทำให้ญี่ปุ่นเลือกแนวนโยบายใหม่ก็ศึกษาคำความเป็นกลาง

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เกี่ยวกับการเมืองภายในของจีน นั่นคือถ้าหากสหรัฐได้ชัยชนะแล้วอาจจะร่วมมือกับเจียงไคเช็คโจมตีแผ่นดินใหญ่ ทั้งนี้เพราะท่าทีของสหรัฐรวมทั้งแมคอาเธอร์ในระยะหลัง ทำให้จีนรู้สึกไม่ปลอดภัยเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้จะต้องพิจารณาถึงการเมืองภายในจีนในขณะนั้นด้วย จีนยังคงมีกลุ่มซึ่งต่อต้านรัฐบาลคอมมิวนิสต์อยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งเปิดโอกาสให้ต่างประเทศแทรกซึมบ่อนทำลายความมั่นคงของจีนได้โดยง่าย และจีนเชื่อว่าสหรัฐคงจะไม่ลังเลถ้าหากเห็นว่าจะสามารถทำลายรัฐบาลคอมมิวนิสต์ลงได้ เหตุผลข้อนี้เมื่อพิจารณาประกอบกับ ผลประโยชน์ที่จะได้รับจากการเปลี่ยนแปลงศูนย์กลางอำนาจในตะวันออกไกล นับว่าเป็นสาเหตุสำคัญที่สุดที่ทำให้จีนเข้าร่วมในสงครามเกาหลี

สงครามเกาหลีได้ก่อให้เกิดผลต่อการเมืองระหว่างประเทศ ในระยะต่อมาเป็นอย่างมาก บทบาทของอินเดียในสงครามเกาหลี ซึ่งได้แก่การวางตัวเป็นกลาง และความพยายามแก้ปัญหาโดยสันติวิธี เป็นต้นกำเนิดของโลกที่ 3 หรือกลุ่มที่ไม่ผูกพันกับฝ่ายใด ในด้าน

องค์การระหว่างประเทศ หลักการเบื้องต้นร่วมกันถูกนำมาใช้เป็นครั้งแรกและได้ให้บทเรียนว่ากองกำลังสหประชาชาติไม่ควรจะมีทหารของประเทศมหาอำนาจ และยังแสดงให้เห็นว่าสหประชาชาติไม่ถูกจำกัดบทบาทอยู่ในขอบเขตของกฎบัตร แต่เป็นองค์การซึ่งประกอบด้วยสมาชิก ซึ่งย่อมจะแสดงบทบาทไปตามที่สมาชิกต้องการ และประเทศซึ่งมีบทบาทที่สำคัญที่สุดในสหประชาชาติในขณะนั้น คือสหรัฐ ทั้งนี้แทนที่สหประชาชาติจะเป็นองค์การอิสระกลับต้องกำหนดนโยบายตามที่สหรัฐต้องการ และที่สำคัญที่สุด คือ ผลที่มีต่อนโยบายต่างประเทศสหรัฐในเอเชียในระยะต่อมา สงครามเกาหลีทำให้สหรัฐเห็นความจำเป็นที่จะต้องนำนโยบายสกัดกั้นการรุกรานของคอมมิวนิสต์ซึ่งเคยใช้อย่างได้ผลมาใช้ในเอเชีย ซึ่ง ได้แก่ การทำ สนธิ สัญญา บัองกัน ร่วมกัน และ สนธิ สัญญา พันธมิตร กับประเทศต่าง ๆ และยังทำให้สหรัฐตัดสินใจเข้ามามีบทบาทในสงครามเวียดนาม ซึ่งในปัจจุบัน สหรัฐได้ตระหนักแล้วว่า นโยบายซึ่งเคยใช้ได้ผลในสังคมหนึ่ง ไม่อาจจะนำมาใช้กับ ภูมิภาค ซึ่งยังคงมีปัญหาการสร้างชาติและความขัดแย้งภายใน เช่นเอเชียได้เสีย.